

Joelin kirja ja laodikealainen seitsemännen päivän adventistikirkko - numero kaksitoista

Jeff Pippenger

2025-12-17

Numero kaksitoista

Tarkoitukseni on esittää Joelin profeetallinen todistus sellaisella tavalla, että Joelin todistus voidaan tunnistaa siinä, mitä Pietari sanoi ja teki helluntaina. Olen varma siitä, että Raamattu ilmaisee selvästi, mitä Pietari teki ja sanoi helluntaina, mutta pyrin ymmärtämään, mitä Pietari profeetallisesti esikuvasi myöhäissateen historiassa, kun hän esitti helluntain sanoman Joelin kirjan täyttymyksenä.

Pietari on Jumalan jäännöskansan vertauskuva, eikä häntä kuvata ainoastaan helluntaina, vaan myös Matteuksen 16. luvussa Kesarea Filippissä. Kesarea Filippi sijaitsee Daniel 11:n jakeissa kolmestatoista viiteentoista, kolmessa jakeessa, jotka esittävät taistelun, joka täyttyi ensimmäisen kerran sinä historiallisena ajanjaksona, jolloin Kesarea Filippin nimi oli Panium. Jakeet kolmestatoista viiteentoista edeltävät jaetta kuusitoista, joka yksilöi sunnuntailain Yhdysvalloissa. Jae kymmenen yksilöi Neuvostoliiton romahduksen vuonna 1989. Daniel 11:n jakeet kymmenestä kuuteentoista edustavat ajanjaksoa vuodesta 1989 sunnuntailakiin saakka, ja tuo ajanjakso on saman luvun neljänneksikymmenennen jakeen ”salattu historia”.

Lihavoidulla kirjoitettu kätketty historia

1798

Ja lopun aikana etelän kuningas hyökkää hänen kimppuunsa:

1989

Mutta hänen poikansa ryhtyvät sotaan ja kokoavat suuren joukon väkeviä sotavoimia; ja pohjoisen kuningas käy hänen kimppuunsa kuin myrskytuuli, vaunuin, ratsumiehin ja monin laivoin; ja hän tunkeutuu maihin, tulvii niiden yli ja kulkee niiden halki. Ja hän on varmasti tuleva, tulviva yli ja kulkeva kautta; sitten hän palajaa ja ryhtyy sotaan aina hänen linnoitukseensa asti.

2014 Rafian taistelu

Ja etelän kuningas kiihtyy vihaan, ja lähtee sotimaan häntä vastaan, nimittäin pohjoisen kuningasta vastaan; ja tämä asettaa liikkeelle suuren joukon, mutta se joukko annetaan hänen käteensä. Ja kun hän on ottanut sen joukon pois, hänen sydämensä ylpistyy; ja hän kukistaa monia kymmeniätuhansia, mutta ei vahvistu siitä.

Paniumin taistelu (Caesarea Philippi)

Sillä pohjoisen kuningas on palaava ja nostava liikkeelle joukon, entistä suuremman, ja on vuosien kuluttua varmasti tuleva suuren sotajoukon ja runsaan varallisuuden kanssa.

Ja noina aikoina monet nousevat etelän kuningasta vastaan; myös sinun kansasi väkivaltaiset miehet korottavat itsensä vahvistaakseen näyn, mutta he lankeavat.

Niin pohjoisen kuningas tulee, rakentaa vallin ja valtaa lujimmin varustetut kaupungit; eikä etelän käsivarsi kestä, eivätkä hänen valiokansansa, eikä ole voimaa kestää vastaan.

Sunnuntailaki Yhdysvalloissa

Mutta se, joka käy häntä vastaan, tekee oman tahtonsa mukaan, eikä “kukaan kestä” hänen edessään; ja “hän on seisova” ihanassa maassa, joka hänen kätensä kautta hävitetään. Hän tunkeutuu myös ihanaan maahan, ja monet maat kukistuvat; mutta nämä pääsevät hänen kädestään, nimittäin Edom, Moab ja ammonilaisten johtomiehet. Hän ojentaa kätensä myös maita vastaan, eikä Egyptin maa pelastu. Daniel 11:40, 10–16, 41, 42.

Kun Pietari on profeetallisesti Kesareassa Filippiin luona (Paniumissa), ja helluntai on myöhäissateen aikaa, tämä sijoittaa hänet jakeen neljäkymmentä ”kätettyyn historiaan”. Aion käsitellä nykyistä Ukrainan sotaa, jota edustaa luvun yksitoista jae yksitoista, sekä tulevaa Paniumin sotaa jakeissa kolmetoista–viisitoista, joka johtaa kolmanteen maailmansotaan; nämä ovat ulkoiset tapahtumat vuosien 1989 ja sunnuntailain välillä, mutta parhailleen tunnistamme kolmannen enkelin historian 22. lokakuuta 1844:stä aina laillisen kirkon muodostamiseen vuonna 1863.

Viiva havainnollistaa kolmannen enkelin saapumista 9/11 (1844):stä sunnuntailakiin (1863) saakka. Sunnuntailakia esikuvasi vapautuksenjulistus, joka julisti vapautta, ja siten se esikuvasi sunnuntailakia, jossa vapaus poistetaan. Ensimmäisen republikaanisen presidentin julistama vapaus esikuvasi sitä vapautta, jonka viimeinen republikaaninen presidentti poistaa—hänet on profeetallisesti määrätty tulemaan diktaattoriksi sunnuntailain aikana.

”Kun kansakuntamme siinä määrin luopuu hallituksensa periaatteista, että se säätää sunnuntailain, protestantismi lyö tässä teossa kättä paavinvallan kanssa; se ei ole mitään muuta kuin elämän antamista tyrannialle, joka on jo kauan innokkaasti odottanut tilaisuuttaan syöksyäkseen jälleen toimivaan despotismiin.” Testimonies, osa 5, 711.

Vuosi 742 eKr. oli se alfahistoria, josta alkoivat Jesajan 7:8:n aikaprofetiat ja jotka saavuttivat omegatäytytmyksensä vuonna 1863. Vuonna 742 Aahas, eteläisen Juudan valtakunnan kuningas, oli ajautumassa sisällissotaan niitä kymmentä pohjoista heimoa vastaan, jotka muodostivat pohjoisen valtakunnan. Vuoden 742 eKr. historia kuvattiin Juudassa, Raamatun kirjaimellisessa ihanuuden maassa, jonka asuttivat kirjaimelliset juutalaiset ja jota tässä kohdassa edusti jumalaton ja tyhmä kuningas Aahas — näin esikuvallistaen vuoden 1863 omegahistoriaa. Vuoden 1863 omegahistoria täyttyy sen ajanjakson kuluessa, jolloin Yhdysvallat hallitsee maapetona, Raamatun profetian kuudentena valtakuntana. Yhdysvallat on hengellinen ihanuuden maa, joka koostuu protestanttisesta kristikunnasta, joka raamatullisessa merkityksessä on hengellisiä juutalaisia. Pohjoisen ja etelän välinen sisällissota vuonna 742 eKr. alfahistoriassa kuvasi pohjoisen ja etelän

välistä sisällissotaa vuoden 1863 omegahistoriassa. Yhdessä nämä kaksi todistajaa havainnollistavat sitä ulkoista historiaa, joka johtaa sunnuntailakiin, jolloin hengellinen ihanuuden maa jakautuu jälleen kahteen luokkaan.

Vuonna 742 eKr. pohjoinen valta edusti Israelin kymmenen pohjoisen heimon ja Syyrian välistä liittoa ja siten esikuvasi liittoa ulkopuolisen vallan kanssa, kuten täyttyi silloin, kun orjuutta kannattavan paavikunnan tuki annettiin orjuutta kannattaville etelävaltioille sisällissodassa. Syyrian ulkopuolinen liittolainen vuonna 742 eKr. ja paavikunnan ulkopuolinen liittolainen sisällissodassa osoittavat maailman globalistien ja globalististen demokraattien liiton niiden sodankäynnissä MAGA-ismia vastaan, sodankäynnissä, joka alkoi vuonna 2015, kun neljäs ja rikkain presidentti nousi esiin ja siten villitsi koko Kreikan valtakunnan Danielin kirjan yhdenkymmentoista luvun toisen jakeen mukaisesti. Tuo villitseminen osoittaa pakanain heräämisen Joelin kirjassa. ”Kreikka” ja ”pakanat” ovat lohikäärmevallan vertauskuvia, sen vallan, joka johtaa maailman Harmagedoniin liitossa pedon ja väärän profeetan kanssa.

Vuonna 2015 pakanat herätettiin profeetalliseen kutsuun Joelin Joosafatin laaksoon, jota hän kutsui myös tuomion laaksoksi. Vuonna 2015 Donald Trump ilmoitti presidenttiehdokkuudestaan, saattaen siten liikkeelle globalistisen imperiumin, jota Kreikka edustaa, ja pakanat alkoivat marssinsa Harmagedoniin, ja tämä tapahtui vain yhden vuoden kuluttua Ukrainan sodan alkamisesta Danielin kirjan yhdestoista luvun yhdenkymmentoista jakeen täyttymyksenä.

Vuoden 742 eKr. ja vuoden 1863 sisällissodat osoittavat sunnuntailain historian, joka merkitsee raamatullisen profetian kuudennen valtakunnan loppua. Tuo kuudes valtakunta alkoi vallankumoussodan myötä, joten kuudennen valtakunnan päättyminen sunnuntailakiin osoittaa vallankumoussodan toistumisen juuri sillä hetkellä, jolloin sisällissota on käynnissä. Määritelmä siitä, onko kyseessä sisällis- vai vallankumoussota, samoin kuin näiden nimitysten käyttö, perustuu näkökulmaan. Sitä, mitä demokraatit nyt tekevät oikeudenkäynnillä aseistamisen, kavalluksen, petoksen, laittoman maahanmuuton ja propagandan kautta, he kutsuvat värivallankumoukseksi, mutta ne sielut, jotka vastustavat heidän globalistisia juoniaan, pitävät näitä aivan samoja toimia ”sisällisen” levottomuuden lietsomisena. Onko Antifa rikollinen vai sankari?

Nämä kaksi historiallista sotaa edustavat yhtä ainoaa jakavaa sotaa, joka tapahtuu viimeisen republikaanipresidentin historian aikana. Kuten ensimmäisen republikaanipresidentin kohdalla, sodan voittaa viimeinen republikaanipresidentti, jota myös ensimmäinen presidentti esikuvallisesti kuvasi; hän oli myös vallankumoussodan voittaja. Demokraattien mukaan MAGA-vallankumous synnyttää nykyisen ”kansalaislevottomuuden”. Henkilökohtaisesta poliittisesta vakaumuksestasi riippuen nykyinen sota on joko vallankumoussota tai sisällissota. Profeetallisesti se on kumpaakin.

1863 edustaa sunnuntailakia, samoin kuin 1844, jolloin kolmas enkeli saapui sunnuntailain sanoman kanssa. Ajanjakso vuodesta 1844 vuoteen 1863 kantaa sunnuntailain tunnusmerkkiä alusta loppuun. Vuonna 1846 Whitejen avioliitto, sapatin viettäminen sekä nimenmuutos Harmenista Whiteksi osoittivat, että avioliitto, johon oli astuttu 22. lokakuuta 1844, oli saatettu päätökseen, ja tuo päätökseen saattaminen merkitsi kolmannen enkelin koetusprosessin alkua, aivan kuten mannan kolminkertainen sapattikoe merkitsi Punaisenmeren kasteen jälkeen

seuranneiden kymmenen koetuksen alkua.

Mana oli ensimmäinen koetus ja edusti kymmenettä koetusta Kadesissa, sillä molemmat edustavat kolmannen enkelin sanomaa ja siten sunnuntailakia.

”Joka viikko heidän pitkän erämaavaelluksensa aikana israelilaiset näkivät kolminkertaisen ihmeen, jonka tarkoituksena oli painaa heidän mieleensä sapatin pyhyys: kuudentena päivänä satoi kaksinkertainen määrä mannaa, seitsemäntenä ei lainkaan, ja sapattia varten tarvittava osa säilyi makeana ja puhtaana, kun taas jos sitä säästettiin yli muunakaan aikana, se kävi käyttökelvottomaksi.” Patriarkat ja profeetat, 296.

Ensimmäinen kymmenestä koetuksesta oli ”mannan” koetus, joka edusti Ilmestyskirjan neljäntoista luvun kolmen enkelin kolminkertaista sanomaa. Kuten mannan kohdalla, enkelit edustavat kolminkertaista varoitusta ensimmäisen viikonpäivän palvontaa vastaan. Manaan liittyvä kolminkertainen ihme oli ”tarkoitettu painamaan heidän mieliinsä sapatin pyhyys”, mikä on tietenkin kolmannen enkelin tarkoitus. Ensimmäinen mannan kuvaamista kolmesta ihmeestä liittyi taivaallisen leivän ”syömiseen”, ja ”syöminen” on myöhemmän sateen ajanjakson alfa-symboli. Toinen ihme edustaa toisen enkelin sanomaa, jossa innoitus ”kahdentaa” sanoja ja ilmauksia merkitäkseen ajanjakson, jota Babylonin kaksi lankeemusta edustavat, sillä Babylon on kukistunut, kukistunut. Toinen ihme oli mannan määrän ”kahdentuminen” kuudentena päivänä. Kolmas ihme oli seitsemännen päivän sapatin leivän säilyminen.

Kolmea enkeliä esikuvallisesti edustavana manna on ensimmäinen enkeli, ja sen täytyy sen vuoksi sisältää koko kertomus, joka Ilmestyskirjan neljässätoista luvussa on kaikkien kolmen enkelin kertomus. Ensimmäinen enkeli on kaikkien kolmen enkelin sanomien fraktaali. Fraktaali on monimuotoinen geometrinen kuvio, joka voidaan jakaa osiin, joista kukin on pienennetty kopio kokonaisuudesta. Tätä ominaisuutta kutsutaan itseään muistuttavuudeksi. Fraktaaleissa on usein hienorakenteista yksityiskohtaisuutta riippumatta siitä, kuinka paljon niitä suurennetaan. Fraktaaleja esiintyy matematiikassa, biologiassa, fysiikassa, geologiassa, kemiassa, tähtitieteessä, insinööritieteissä ja monilla muilla tiedon aloilla.

Ilmestyskirjan neljännentoista luvun kolmen enkelin ”kolmiportainen rakenne” ilmenee ensimmäisen enkelin sanomassa, tehden siten ensimmäisestä enkelistä kolmen enkelin ”fraktaalien”. Danielin kirjan kolme ensimmäistä lukua edustavat vastaavasti ensimmäisen, toisen ja kolmannen enkelin sanomia, ja Danielin ensimmäinen luku sisältää saman ”kolmiportaisen rakenteen”, joka ilmenee näissä kolmessa luvussa, samoin kuin kolmen enkelin suhteessa ensimmäiseen enkeliin.

Mannan kolmiosainen ihme oli tarkoitettu syötäväksi, ja Danielin ensimmäinen luku käsittelee syömistä. Daniel läpäisi ruokavaliokokeen valitsemalla kasvisruoan Babylonin ruokavalion sijasta. Tämän jälkeen häntä koeteltiin hänen ulkonäkönsä perusteella, ja hänen ulkonäkönsä sai aikaan eron hänen kasvojensa ilmeen ja niiden kasvojen ilmeen välillä, jotka söivät Babylonin ruokaa. Toisen enkelin sanoma on kutsu erota Babylonista erottamisen historian aikana, jossa kaksi luokkaa kehittyy ja sitten tulee ilmi. Tämä Danielin toinen koetus johti Nebukadnessarin kolmanteen koetukseen, joka oli kolmas koetus ensimmäisessä luvussa ja esikuvasi kolmannen

luvun kultaisen patsaan koetusta, jonka sisar White toistuvasti samastaa sunnuntailakiin, joka on kolmannen enkelin sanoma. Danielin ensimmäinen luku on Danielin kolmen ensimmäisen luvun fraktaaliksi, ja nämä kolme lukua edustavat Ilmestyskirjan neljäntoista luvun kolmea enkeliä; sekä ensimmäinen enkeli että Danielin ensimmäinen luku ovat kaikkien kolmen enkelin ja kaikkien kolmen luvun fraktaaleja.

Joka viikko heidän pitkän erämaavaelluksensa aikana israelilaiset näkivät kolminkertaisen ihmeen, jonka tarkoituksena oli painaa heidän mieleensä sapatin pyhyys: kuudentena päivänä satoi kaksinkertainen määrä mannaa, seitsemäntenä ei lainkaan, ja sapattia varten tarvittava osa säilyi raikkaana ja puhtaana, vaikka se, jos sitä muulloin jätettiin yli, kävi käyttökelvottomaksi.

”Mannan antamiseen liittyvissä olosuhteissa meillä on ratkaiseva todistus siitä, ettei sapattia asetettu, kuten monet väittävät, silloin kun laki annettiin Siinailla. Ennen kuin israelilaiset tulivat Siinaille, he ymmärsivät, että sapatti oli heitä velvoittava. Siinä, että heidän tuli joka perjantai koota kaksinkertainen määrä mannaa valmistautuakseen sapattiin, jolloin sitä ei lankeaisi, lepopäivän pyhä luonne painettiin heihin jatkuvasti. Ja kun jotkut kansasta lähtivät sapattina kokoamaan mannaa, Herra kysyi: ’Kuinka kauan te kieltäydyste pitämästä minun käskyjäni ja lakejani?’” Patriarkat ja profeetat, 296.

Mannan kokoaminen ja syöminen on esikuva siitä, että Johannes Ilmestyskirjan kymmenennessä luvussa ottaa (kokoaa) pienen kirjan enkelin kädestä ja sitten syö sen.

Ja minä menin enkelin luo ja sanoin hänelle: Anna minulle se pieni kirja. Ja hän sanoi minulle: Ota se ja syö se; se on tekevä vatsasi karvaaksi, mutta suussasi se on oleva makea kuin hunaja. Ilmestys 10:9.

Johanneksen täytyi ensin mennä enkelin luo ja pyytää, sitten hänen täytyi ”ottaa” pieni kirja, ja sitten hänen täytyi ”syödä” se. Johannes edustaa ensimmäisen enkelin kolmea askelta menemällä enkelin luo ja pyytämällä, mitä seuraa toinen askel, ottaminen, ja kolmas, syöminen. Mannan kokoaminen ja/tai syöminen on ensimmäinen kolmesta mannaan liittyvästä koetuksesta, mutta se sisältää fraktaalien kaikista kolmesta mannakoetuksesta. Mannan kokoaminen ja syöminen on Jeremian esikuva.

Sanasi löydettiin, ja minä söin ne; ja sinun sanasi oli minulle sydämeni ilo ja riemu, sillä minä olen otettu sinun nimiisi, Herra, Jumala Sebaot. Jeremia 15:16.

Hänen ”sanansa löydettiin”, kun Jeremia etsi ja sitten pyysi pientä kirjaa. Hänen sanansa löydettiin, kun manna koottiin. Mannan kokoaminen ja syöminen esikuvallistaa Hesekieliä, joka söi hänelle annetun kirjan, ja näin se osoittaa, että kieltäytyä syömästä kirjaa oli olla kuin kapinallinen huonekunta.

Mutta sinä, ihmislapsi, kuule, mitä minä sinulle sanon; älä ole niskoitteleva niin kuin tuo niskoitteleva heimo: avaa suusi ja syö, mitä minä sinulle annan. Ja kun minä katselin, katso, käsi ojennettiin minua kohti; ja katso, siinä oli kirjakäärö. Ja hän levitti sen eteeni; ja siihen oli kirjoitettu sisältä ja päältä; ja siihen oli kirjoitettu valitusta, huokausta ja voi-huutoja. Ja hän sanoi minulle vielä: Ihmislapsi, syö, mitä löydät; syö tämä kirjakäärö ja mene, puhu Israelin heimolle.

Niin minä avasin suuni, ja hän syötti minulle sen kirjakäärön. Ja hän sanoi minulle: Ihmislapsi, ruoki vatsasi ja täytä sisuksesi tällä kirjakääröllä, jonka minä sinulle annan. Silloin minä söin sen, ja se oli minun suussani makea kuin hunaja. Hesekiel 2:8–3:3.

Jos Hesekiel olisi kieltäytynyt syömästä pientä kirjaa, hän olisi kuulunut kapinalliseen huoneeseen, ja sen ”kirjan” ”käärö”, jonka hänen tuli syödä, esitettiin sisältävän ”valituksia, surua ja voi-huutoja”, mikä kuvaa kolminkertaista sanomaa viimeisinä päivinä. Viimeisten päivien kolminkertainen sanoma on Ilmestyskirjan neljäntoista luvun kolmen enkelin sanoma, ja asiayhteys, jossa Hesekiel esittää nuo kolme sanomaa, on islamin ja kolmannen voi-huudon asiayhteys. Näillä kolmella sanomalla on alfa ja oomega, ja kolmas on ”voi”, islamin ensisijainen vertauskuva, joten alfan täytyy olla sopusoinnussa oomegan kanssa; sen tähden ”valitukset” edustavat niitä valituksia, jotka alkoivat 9/11:ssa seitsemännen pasuunan ja kolmannen voi-huudon saapuessa ja jotka asteittain voimistuisivat aina seitsemään viimeiseen vitsaukseen saakka. Ilmestyskirjan yhdentoista luvun sunnuntailain ”maanjärityksessä” kolmas voi tulee nopeasti, ja innoitus ilmoittaa meille, että Jesajan kymmenennen luvun väärämielinen säädös on tuo sunnuntailaki. Jae alkaa julistamalla ”voi” niille, jotka säätävät vääräiä säädöksiä.

Mannan syöminen oli ensimmäinen kolmesta koetuksesta, toinen oli ”kaksinkertaistaminen” valmistuspäivänä. Ja mitä varten he valmistautuivat? He valmistautuivat sapattikoetukseen, joka on kolmannen enkelin sanoma.

Tuo kolminkertainen ihme oli myös kymmenen koetuksen ensimmäinen eli alfa-koetus. Jumala antoi mannaa ensimmäisessä vaiheessa, sitten Hän antoi ”kaksinkertaisen” annoksen toisessa vaiheessa, mutta ei mitään kolmannessa. Kolmas koetus eroaa kahdesta ensimmäisestä koetuksesta, sillä kolmas on ratkaiseva koetus. Nuo kolme koetusta edustavat kymmenvaiheisen koetusprosessin alfaa, joka johtaa ensimmäiseen Kadesiin.

Jos tutkitte eri teologeja, löydätte monia luetteloita niistä kymmenestä koetuksesta, jotka päättyvät ensimmäisessä Kadesissa. Lähes kaikki heistä sisällyttävät Punaisenmeren yhdeksi noista kymmenestä koetuksesta, ja jotkut sisällyttävät siihen historiallisia tienviittoja ennen Punaistamerta vitsausten aikana. He ovat kaikki väärässä.

Ensimmäinen koetus on manna. Paavali osoittaa, että Punaisenmeren ylitys oli kaste.

Sitä paitsi, veljet, en tahdo, että olette tietämättömiä siitä, että kaikki meidän isämme olivat pilven alla, ja kaikki kulkivat meren läpi; ja kaikki kastettiin Moosekseen pilvessä ja meressä.
1 Korinttolaisille 10:1, 2.

Mooses on Jeesuksen esikuva, ja Jeesuksen kaste osoittaa koettelemisprosessin, joka on luonteeltaan kolmiosainen ja joka alkaa ruokahalun koetuksella sekä painottaa sitä. Ristiä ennakoi Egyptin pääsiäinen. Kun he tulivat Punaisenmeren toiselle puolelle, Kristus nousi ylös esikoislyhteen uhrina. Kun Hän Johannes Kastajan toimesta nousi vetisestä haudasta, Kristus (esikoislyhteen uhri) aloitti neljänkymmenen päivän koettelemisprosessin. Sen jälkeen kun Hän oli noussut ylös, kuten Hänen kasteensa ennakoi, oli neljäkymmentä päivää, joiden aikana Kristus oli kasvotusten tekemisissä opetuslasten kanssa. Koettelemisprosessi alkaa Punaisenmeren ylityksen

jälkeen, yhtä varmasti kuin Henki ajoi Kristuksen erämaahan heti, kun Hän oli noussut vedestä.

Ensimmäinen koetus Kristukselle oli ruokahalu, sillä taivaan Leipä ryhtyi voideltuun työhönsä juuri siitä, mihin Aadam oli langennut. Ensimmäinen koetus Punaisenmeren jälkeen on kolmiosainen mannakoetus, joka esikuvallisesti kuvaa taivaan Leipään kohdistunutta kolmiosaista koetusta. Kristuksen koetus alkoi sen jälkeen, kun Hän nousi vedestä, joten myös kymmenen koetuksen on alettava ”sen jälkeen”, kun he olivat nousseet vedestä. Tämän jälkeen Kristus kohtasi kolmiosaisen koetuksen, joka asetettiin ruokahalun yhteyteen, niin kuin sitä esikuvallisesti kuvasi mannasta annettu kolmiosainen koetus, joka alkoi sen jälkeen, kun Henki oli ajanut muinaisen Israelin pois Egyptistä ja erämaahan.

Muut luettelot, jotka esittävät arvailuja siitä, mitä kapinoita ne kymmenen koetusta tarkoittavat, jotka huipentuvat Kadesissa, pitävät Aaronin kultaisen vasikan kapinaa yhtenä noista kymmenestä koetuksesta, mutta ne ovat väärässä.

Kultaisen vasikan aiheuttama uhma edustaa kahta koetusta. Se on olennainen osa kultaisen vasikan symboliikkaa. Epäjumalanpalvelusta, joka ilmeni silloin, kun kansa ajatteli, ettei Jumala näkisi, seurasi Mooseksen paluu. Sitten kansa teki valinnan pysyä epäjumalanpalvelijoina Jumalan täydessä näköpiirissä, Mooseksen edustamana.

Kaksinkertaisessa voimistuvassa kapinassa näemme heimojen profeettallisen jakautumisen, kun Leevin heimo määrättiin yksinomaan pyhäkköpalvelukseen, sillä siihen kapinaan asti pyhäkköpalvelus oli määrä suorittaa kunkin heimon esikoisten toimesta. Niin ei enää olisi. Nyt uskollinen Leevin heimo ylläpitäisi temppeliä. ”Jakautuminen” eli erottaminen ”kahdeksi” on osa kultaisen vasikan profeettallista tunnusmerkkiä.

Aaronin kapina oli esikuva Jerobeamin, Israelin pohjoisen valtakunnan ensimmäisen kuninkaan, kapinasta. Jerobeam ”kaksinkertaistaa” kultaiset vasikat asettamalla yhden Beteliin ja yhden Daniin. Aaron ja Jerobeam edustavat rinnakkaisia historioita, mikä on pedon kuvan muodostumisen historiaa. Pedon kuvan historia täyttyy kahdessa ajanjaksossa, jotka Yhdysvaltojen sunnuntailaki erottaa toisistaan. Pedon kuva on vertauskuva kirkon ja valtion yhdistymisestä, joka pystytetään ensin Yhdysvalloissa ja sitten maailmassa.

Pedon kuvan symboleihin liittyy aina jakaantuminen. Aaronin kohdalla se oli leeviläisten erottaminen, Jerobeamin kohdalla kahdentoista heimon jakautuminen kahteen eteläiseen ja kymmeneen pohjoiseen heimoon.

Tuon kirkon ja valtion välisen suhteen vertauskuvaa Johannes kutsuu Ilmestyskirjassa ”pedon kuvaksi”. Aaronin ja Jerobeamin kultaiset vasikat olivat pedon kuvia, ja peto, jonka kuvia ne olivat, on Babylon, sillä raamatullisen profetian ensimmäistä valtakuntaa kuvataan Danielin kirjan toisessa luvussa ”kultaisena” päässä. Pedon kuva edustaa kahta koetusta, sillä koetus tuodaan ensin maan pedon — Yhdysvaltojen — päälle, ja sitten Ilmestyskirjan luvussa kolmetoista Yhdysvallat pakottaa maailman pystyttämään kuvan pedolle. Ensimmäinen koetus koskee Yhdysvaltoja, sitten maailmaa.

“Kun Amerikka, uskonnonvapauden maa, yhtyy paavikunnan kanssa pakottamaan omaatuntoa ja vaatimaan ihmisiä kunnioittamaan väärää sapattia, kaikkien maiden kansat kautta koko maanpiirin johdetaan seuraamaan sen esimerkkiä.” Testimonies, osa 6, 18.

”Vieraat kansakunnat seuraavat Yhdysvaltain esimerkkiä. Vaikka se käy edellä, sama kriisi kohtaa kuitenkin meidän kansaamme kaikkialla maailmassa.” Testimonies, osa 6, s. 395.

Kultaisen vasikan kapina on kaksitahoinen ja merkitsee kahta niistä yhdeksästä ensimmäisestä koetuksesta, jotka johtavat kymmenenteen ja viimeiseen koetukseen ensimmäisessä Kaadeksessa. Kun Aaronin ja Jerobeamin kapinat asetetaan yhteen ”rivi rivin päälle”, havaitaan Aaron, ylimmäinen pappi, edustamassa kirkkoa, ja Jerobeam, Israelin kuningas, edustamassa valtiota. Nämä kaksi linjaa yhdessä ovat kirkon ja valtion liiton vertauskuva. Jerobeamin kaksi alttaria pystytettiin Beeteliin (merkitykseltään kirkko) ja Daaniin (merkitykseltään tuomio), ja yhdessä ne edustavat kirkon ja valtion yhdistelmää. Kun nämä kohdat on vahvistettu, alamme tunnistaa kymmenen koetusta.

Kymmenen koetusta sijoittuvat sapatinlevon yhteyteen (Hepr. 3–4). Ne alkavat mannan kolminkertaisella ihmeellä ja sen sapatista antamalla opetuksella, ja ne päättyvät kymmenenteen koetukseen, ensimmäiseen Kaadekseen. Tuo ensimmäinen Kaades on ”kiusauksen päivä Kirjoituksissa”, ja Paavali asettaa viimeisen kapinan sapatinkoetuksen yhteyteen. Alfa-koetus oli sapatti, niin kuin manna sitä symboloi, ja kymmenes eli oomega-koetus ensimmäisessä Kaadeksessa oli niin ikään sapatinlepo. Alfa ja Oomega edustaa aina lopun yhteyttä alkuun.

Sentähden, niin kuin Pyhä Henki sanoo: ”Tänä päivänä, jos te kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako sydämiänne niin kuin katkeroitamisen aikana, kiusauksen päivänä erämaassa, jossa teidän isänne minua kiusasivat, koettelivat minua ja näkivät minun tekojani neljäkymmentä vuotta. Sentähden minä vihastuin siihen sukupolveen ja sanoin: He eksyvät aina sydämessään, eivätkä ole oppineet tuntemaan minun teitäni. Niin minä vannoin vihassani: He eivät pääse minun lepoon.”

Katsokaa, veljet, ettei kenessäkään teistä olisi paha, epäuskoinen sydän, niin että hän luopuu elävästä Jumalasta. Vaan kehottakaa toisianne joka päivä, niin kauan kuin sanotaan: ”Tänä päivänä”, ettei kukaan teistä paatuisi synnin petollisuuden tähden. Sillä me olemme tulleet osallisiksi Kristuksesta, jos pidämme luottamuksemme alkupohjan vahvana loppuun asti;

Niin kuin sanotaan: ”Tänä päivänä, jos te kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako sydämiänne, niin kuin katkeroituksessa tapahtui.” Sillä muutamat, vaikka olivat kuulleet, katkeroitivat hänet; eivät kuitenkaan kaikki ne, jotka olivat Mooseksen johdolla lähteneet Egyptistä. Mutta keihin hän oli vihastunut neljäkymmentä vuotta? Eikö niihin, jotka olivat syntiä tehneet ja joiden ruumiit kaatuivat erämaahan? Ja keille hän vannoi, etteivät he saisi mennä hänen lepoonsa, ellei niille, jotka olivat epäuskoisia? Niin me näemme, etteivät he voineet päästä sinne epäuskon tähden.

Pelätäkäämme siis, ettei, koska lupaus päästä hänen lepoonsa on yhä voimassa, kenenkään teistä havaittaisi jääneen siitä osattomaksi. Sillä meille on julistettu evankeliumi niin kuin heillekin; mutta kuultu sana ei hyödyttänyt heitä, koska se ei uskossa sulautunut niihin, jotka sen

kuulivat.

Sillä me, jotka olemme uskoneet, pääsemme lepoon, niin kuin hän on sanonut: Niin minä vihassani vannoin: eivät he pääse minun lepoon; vaikka teot olivat valmiit maailman perustamisesta asti. Sillä hän on eräässä paikassa sanonut seitsemännestä päivästä näin: Ja Jumala lepäsi seitsemäntenä päivänä kaikista teoistansa. Ja tässä paikassa jälleen: eivät he pääse minun lepoon.

Koska siis jää voimaan, että joidenkuiden on mentävä siihen sisälle, eivätkä ne, joille se ensin julistettiin, menneet sisälle epäuskon tähden, hän taas määrää erään päivän, sanoen Daavidissa: Tänään, niin pitkän ajan kuluttua, niin kuin on sanottu: Tänään, jos te kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako sydämiänne.

Sillä jos Jeesus olisi antanut heille levon, ei hän sen jälkeen olisi puhunut toisesta päivästä.

Niin on Jumalan kansalle sapatinlepo varmasti tuleva. Sillä se, joka on päässyt hänen lepoonsa, on saanut levon teoistaan, niin kuin Jumala omista teoistansa. Ahkeroikaamme siis päästä siihen lepoon, ettei kukaan lankeaisi seuraamaan samaa epäuskon esimerkkiä. Heprealaiskirje 3:8–4:11.

”Kiihotuksen päivänä” Joosuan ja Kaalebin sanoma hylättiin. Kohta perustuu luokkaan, joka ei mene sisälle sen tähden, että se ei usko sanomaa, jonka on kuullut. Sanomaa kuvataan sanalla ”lepo”.

Ne, jotka eivät ole halukkaita antamaan Herralle uskollista, vakavaa, rakkaudellista palvelusta, eivät löydä hengellistä lepoa tässä elämässä eivätkä tulevassa. ”Jumalan kansalle on siis sapatinlepo varmasti tallella.... Ahkeroikaamme sen tähden päästä siihen lepoon, ettei kukaan lankeaisi seuraten samaa epäuskon esimerkkiä.” Tässä tarkoitettu lepo on armon lepo, joka saavutetaan noudattamalla annettua ohjetta. ”Ahkeroikaa.” Pacific Union Recorder, 7. marraskuuta 1901.

”Lepo” on sanoma, jota Joosuan ja Kaalebin sanoma edustaa. Paavali käyttää seitsemännen päivän sapattiin liittyviä totuuksia vertauskuvana ”levon” sanomalle, jonka ne hylkäsivät, joiden oli määrä kuolla erämaassa.

Ilmaus: ”Tänä päivänä, jos te kuulette hänen äänensä”, on sama kuin Ilmestyskirjan painotus jokaisesta ihmisestä, joka kuulee Hengen äänen, mikä merkitsee Hengen sanoman kuulemistä, joka on myöhäissateen sanoma, joka on ”levon” sanoma. Kaadeksessa tuo ääni kuului, ja kapinalliset valitsivat uuden johtajan palauttaakseen heidät Egyptiin. Tämän katkeroittamisen historiaa käsitellään Psalmissa 95 ja Paavalin toimesta Heprealaiskirjeessä. Tämä historia osoittaa muinaisen Israelin epäonnistumisen heidän kymmenennessä koetuksessaan. Kymmenen koetuksen alfa-koetus alkoi mannan kolminkertaisella ihmeellä, joka edustaa kolmen enkelin sanomia, Jumalan lakia, sapatin lepoa, taivaan leipää, kuuliaisuutta ja tuomiota — ja viimeinen noista kymmenestä koetuksesta oli ”levon” koetus. ”Levon” armo, kuten sisar White toteaa, on myöhäissateen vertauskuva. Kaades on vertauskuva koetuksesta joko hyväksyä tai hylätä myöhäissateen sanoma, joka esitetään ”käsky käskyn päälle”.

Rivi riviltä ”lepo” on Pyhän Hengen vuodatus, joka esitetään myöhäissateena. ”Lepo” on myös seitsemännen päivän sapatti, juuri se sinetti, joka pannaan uskollisten päälle myöhäissateen aikana. ”Lepo” on se armo, joka kuvaa sitä voimaa, joka annetaan sadalle neljällekympinelleneljäletuhannelle, kun heidän syntinsä pyyhitään pois iäksi. Tuo armo ei ole ainoastaan annettu voima, joka kuvaa pyhitystä, vaan se on myös se armo, joka tuo vanhurskauttamisen, kun Kristuksen verta käytetään katuvaan sielun syntien poistamiseen. Armon ”lepo” on sanoma Kristuksen vanhurskaudesta, vanhurskaudesta, joka antaa armon (voiman) elää tekemättä syntiä, sekä armon, joka muuttaa laodikealaisen filadelfialaiseksi. Kun entinen laodikealainen on vanhurskauttamisen armon kautta tullut muutetuksi, hän filadelfialaisena armon voiman kautta vaeltaa pyhitettyä polkua, joka johtaa kirkastumiseen. ”Lepo” on kolmannen enkelin sanoma, sellaisena kuin se esitetään ilmauksessa ”vanhurskauttaminen uskosta totuudessa”. Näin ollen Kaades viittasi vuoteen 1888.

Ensimmäinen Kades tunnistaa ”levon” sanoman, joka on ”evankeliumin” sanoma. Iankaikkinen evankeliumi on ’Kristuksen työ kolmiosisaisen koetusprosessin käyttöön ottamisessa, prosessin, joka kehittää ja sitten tuo ilmi kaksi palvojien luokkaa.’ ”Levosta” kertova iankaikkisen evankeliumin sanoma ensimmäisessä Kadesissa edustaa iankaikkisen evankeliumin kolmiosaista sanomaa, jota hallitsee Pyhän Hengen kolmiosisainen työ, joka osoittaa synnin, vanhurskauden ja tuomion. Nuo kolme askelta ovat täsmälleen samat kolme koetusvaihetta mannan koetuksessa!

Kymmenen koetusta alkavat kolmiosisella koetusprosessilla, joka korostaa Jumalan lakia, sapattia ja ihmiskunnan vastuuta syödä ja sulattaa Jumalan sanoma. Ensimmäinen kymmenestä koetuksesta oli kolmiosisainen, samoin kuin kymmeneskin. Ensimmäinen koetus käyttää mannaa taivaan leivän vertauskuvana korottaen seitsemännen päivän sapatin. Viimeinen koetus käyttää ”lepoa” viimeisen sateen lopullisen koetusprosessin vertauskuvana, joka huipentuu sunnuntailakiin, jossa ne, jotka edustavat taivaan leipää, korotetaan sapatin tunnusmerkiksi.

Kymmenen koetuksen alku, samoin kuin kymmenen koetuksen loppu, korostaa sapattia ja sapattiin liittyvää evankeliumin sanomaa, joka on kolmannen enkelin iankaikkinen evankeliumi. Ensimmäinen Kades on kymmenen koetuksen omega, joten kymmenen koetuksen alphan täytyy omata samat tunnuspiirteet. Kades edusti vuotta 1863, jolloin Herra oli halunnut saattaa työnsä päätökseen ja viedä kansansa kotiin, mutta pääsy Luvattuun maahan viivästyi.

”Lukemalla seuraavat raamatunkohdat näemme, kuinka Jumala suhtautui muinaiseen Israeliin:

”Sillä Herra on valinnut Jaakobin itsellensä, Israelin omaksi omaisuudekseen.” Psalmi 135:4.

”Sillä sinä olet Herralle, sinun Jumalallesi, pyhä kansa, ja Herra on valinnut sinut olemaan Hänen omaisuuskansansa yli kaikkien kansojen, jotka maan päällä ovat.” 5. Moos. 14:2.

”Sillä sinä olet Herralle, sinun Jumalallesi, pyhä kansa; Herra, sinun Jumalasi, on valinnut sinut olemaan Hänelle omaisuuskansa, kaikkien kansojen yläpuolella, jotka ovat maan päällä. Ei Herra kiintynyt teihin eikä valinnut teitä siksi, että teitä olisi ollut lukumäärältänne enemmän kuin muita kansoja; sillä te olitte vähälukuisin kaikista kansoista.” 5. Mooseksen kirja 7:6, 7.

”Sillä mistä muutoin voitaisiin täällä tietää, että minä ja sinun kansasi olemme saaneet armon sinun silmiesi edessä? Eikö juuri siitä, että sinä kuljet meidän kanssamme? Niin meidät, minut ja sinun kansasi, erotetaan kaikista kansoista, jotka ovat maan päällä.” 2. Moos. 33:16.

”Kuinka usein muinainen Israel kapinoi, ja kuinka usein sitä kohtasivat tuomiot ja tuhansia surmattiin, koska he eivät tahtoneet kuulla Jumalan käskyjä, hänen, joka oli valinnut heidät! Jumalan Israel on näinä viimeisinä päivinä alituisessa vaarassa sekoittua maailmaan ja menettää kaikki merkit siitä, että se on Jumalan valittu kansa. Lukekaa uudelleen Tit. 2:13–15. Tässä meidät viedään aivan viimeisiin päiviin, jolloin Jumala puhdistaa itselleen erityisen kansan. Ärsyttäisimmekö me Häntä niin kuin muinainen Israel teki? Tuoammeko Hänen vihansa päällemme luopumalla Hänestä, sekoittumalla maailmaan ja seuraamalla ympärillämme olevien kansojen kauhistuksia?” Testimonies, nide 1, 282, 283.

Sisark White kysyy: ”Ärsyttäisimmekö me Häntä niin kuin muinainen Israel teki?” Me ärsytämme Häntä sekoittumalla maailmaan, jota Egypti vertauskuvaa, juuri siihen paikkaan, jonne Kadesin kapinalliset pyrkivät valitsemaan johtajan viemään heidät takaisin. Vuonna 1863 halu palata Egyptiin ja uuden johtajan valitseminen esitetään inspiraation toimesta haluna liittyä maailmaan.

Katkelmaa, jota nyt tarkastelemme, edelsi sisar Whiten selostus siitä, kuinka muinainen Israel ei päässyt lepoon. Heidän jatkuvan kapinansa yhteydessä hän esitti jakeet, jotka osoittavat, kuinka Jumala tahtoi olla suhteessa morsiamensa, mutta morsian kieltäytyi. Seuraava katkelma johdattaa siihen, minkä juuri luimme.

Tallentamassaan kohdassa hän kirjoittaa: ”Jumala vaati kansaansa luottamaan yksin Häneen. Hän ei tahtonut heidän saavan apua niiltä, jotka eivät palvelleet Häntä.” Vuonna 1863 laodikealainen milleriittinen adventismi solmi liiton Yhdysvaltain hallituksen kanssa saadakseen apua pyrkimyksissään estää nuoria miehiään joutumasta kutsutuiksi Amerikan historian kuolettavimpaan sotaan.

Tässä luemme varoitukset, jotka Jumala antoi muinaiselle Israelille. Ei ollut Hänen hyvä tahtonsa, että heidän tuli niin kauan vaeltaa erämaassa; Hän olisi vienyt heidät heti luvattuun maahan, jos he olisivat alistuneet ja rakastaneet sitä, että Hän heitä johdatti; mutta koska he niin usein murehduttivat Häntä autiomaassa, Hän vannoi vihassansa, etteivät he pääsisi Hänen lepoonsa, kahta lukuun ottamatta, jotka kokosydämisesti seurasivat Häntä. Jumala vaati kansaansa luottamaan yksin Häneen. Hän ei tahtonut heidän saavan apua niiltä, jotka eivät palvelleet Häntä.

"Lukekaa Esra 4:1–5: 'Kun Juudan ja Benjaminin vastustajat kuulivat, että pakkosiirtolaiset rakensivat temppeliä Herralle, Israelin Jumalalle, he tulivat Serubbabelin ja sukujen päämiesten luo ja sanoivat heille: Antakaa meidän rakentaa teidän kanssanne, sillä me etsimme teidän Jumalaanne niin kuin tekin, ja hänelle me olemme uhranneet siitä asti, kun Assurin kuningas Esarhaddon toi meidät tänne. Mutta Serubbabel, Jesua ja muut Israelin sukujen päämiehet sanoivat heille: Teillä ei ole mitään osaa meidän kanssamme rakentaa huonetta meidän Jumalallemme, vaan me yksin yhdessä rakennamme Herralle, Israelin Jumalalle, niin kuin Persian kuningas Kyyros on meitä käsenyt. Silloin maan kansa herpaannutti Juudan kansan kädet ja saattoi heidät hämmennyksiin rakentamisessa, ja he palkkasivat neuvonantajia

heitä vastaan tehdäkseen heidän hankkeensa tyhjäksi.”

“Esra 8:21–23: ‘Silloin minä kuulutin siellä, Ahavan virran rannalla, paaston, että nöyryyttäisimme itsemme Jumalamme edessä, pyytääksemme Häneltä oikeaa tietä meille ja lapsillemme ja kaikelle omaisuudellemme. Sillä minä häpesin pyytää kuninkaalta sotaväen joukkoa ja ratsumiehiä auttamaan meitä vihollista vastaan tiellä; sillä me olimme puhuneet kuninkaalle sanoen: Meidän Jumalamme käsi on kaikkien niiden päällä heidän parhaakseen, jotka Häntä etsivät; mutta Hänen voimansa ja vihansa ovat kaikkia niitä vastaan, jotka Hänet hylkäävät. Niin me paastosimme ja anoimme tätä Jumalaltamme, ja Hän kuuli meitä.’”

Profeetta ja nämä isät eivät pitäneet maan kansaa tosi Jumalan palvojina, ja vaikka nämä tunnustivat ystävällisyyttä ja tahtoivat auttaa heitä, he eivät uskaltaneet yhdistyä heidän kanssaan missään, mikä liittyi Hänen palvontaansa. Menessään Jerusalemiin rakentamaan Jumalan temppelin ja palauttamaan Hänen palvontansa he eivät pyytäneet kuninkaalta apua matkallaan, vaan etsivät paastoamalla ja rukoilemalla Herralta apua. He uskoivat, että Jumala puolustaisi ja menestyksellä siunaisi palvelijoitaan heidän pyrkimyksissään palvella Häntä. Kaiken Luoja ei tarvitse vihollistensa apua vakiinnuttaakseen palvontansa. Hän ei pyydä jumalattomuuden uhria eikä ota vastaan niiden uhreja, joilla on muita jumalia Herran rinnalla.

”Kuulemme usein huomautuksen: ‘Te olette liian poissulkevia.’ Kansana tekisimme minkä tahansa uhrauksen pelastaaksemme sieluja tai johdattaaksemme heidät totuuteen. Mutta yhdistyä heihin, rakastaa niitä asioita, joita he rakastavat, ja olla maailman ystäviä, sitä emme uskalla, sillä silloin olisimme vihollisuudessa Jumalaa vastaan.” Testimonies, vol. 1, 281, 282.

Sisar White toteaa, Kadesin kapinaa koskevan selityksensä yhteydessä: ”Kaiken Luoja ei tarvitse vihollistensa apua jumalanpalveluksensa vahvistamiseksi. Hän ei pyydä jumalattomuuden uhria eikä hyväksy niiden uhreja, joilla on muita jumalia Herran rinnalla.” Vuonna 1863 Laodikealaisen milleriläisen adventismin liikkeestä tuli kirkko, ja se solmi liiton sen vallan kanssa, joka pakottaisi sunnuntainpalvonnan kansakunnan ja myöhemmin koko maailman ylle.

Seuraavassa artikkelissa jatkamme niiden profeetallisten linjojen tarkastelua, jotka johtavat vuoteen 1863, joka on vuosien 1844–1863 profeetallisen ajanjakson huippukivi.

Se, mikä on ollut, sitä myös vastedes on oleva; ja se, mitä on tehty, sitä myös vastedes tehdään; eikä ole mitään uutta auringon alla. Onko mitään, mistä voitaisiin sanoa: Katso, tämä on uutta? Se on ollut jo ammoisista ajoista, ennen meitä. Minä tiedän, että kaikki, mitä Jumala tekee, pysyy iäti: siihen ei ole mitään lisättävää eikä siitä mitään pois otettavaa; ja Jumala tekee sen, että ihmiset pelkäisivät hänen edessään. Se, mikä on ollut, on nytkin; ja se, mikä on tuleva, on jo ollut; ja Jumala vaatii esiin sen, mikä on mennyttä. Saarnaaja 1:9, 10; 3:14, 15.